POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVOM

GOSPINA KRUNICA

ZAGREB 1935

GOD. XIX BROJ 5

»GOSPINA KRUNICA«, glasnik štovatelja presv. Krunice, izlazi početkom svakoga mjeseca. — GODIŠNJA PRETPLATA: redovita Din 10, dobrovoljna Din 15, za inozemstvo Din 25.—. UREDNIK: o. Stjepan Lebedina. — IZDAVAČ: dominikanska naklada »Istina«. ADRESA Uredništva i Uprave: »Gospina Krunica« Zagreb, Kažotićev trg 4. — NA UREDNIŠTVO se šalju članci, dopisi, izvještaji, pjesme, slike i sve, što se odnosi na kruničarske organizacije, a na UPRAVU se šalje pretplata i milodari. — Broj našeg čekovnog računa 36.817. — Telefon broj 64-14.

SVIBANJ 1935 MAJ

		Opći kalendar		Dominikanski kalendar
S	1	Filip i Jakov ap.	1	
Č	2	Atanazije	2	
P	3	Našašće sv. Križa	3	
S	4	Florijan, Monika	4	
N	5	**2. po Uskrsu,** Pijo V.	5	**I Nedjelja mj.** Sv. Pio V. papa Isp. (1572).[1]
P	6	Ivan pr. vr.	6	
U	7	Stanislav b. m.	7	
S	8	Miholjice	8	
Č	9	Grgur Naz. Ak.	9	
P	10	Izidor, seljak	10	
S	11	Franjo H., Mamerto bisk.	11	Sv. Antonin nadbiskup. Isp. (1459).[2]
N	12	**3. po Uskrsu,** Pankracije	12	**II. Nedjelja mj.**[3]) Bl. Ivanica iz Portugala. (1490).
P	13	Servacije	13	
U	14	Bonifacije muč.	14	Bl. Imelda Lambertini Djev. (1333).
S	15	Ivan Sal., Sofija	15	Bl. Egidije Isp. (1265).
Č	16	Ivan Nepomuk, Ubald	16	
P	17	Paskal	17	Bl. Andrija Abelon. Isp. (1450).
S	18	Venancije	18	
N	19	**4. po Uskrsu,** Celestin p.	19	**III. Nedjelja mjeseca.**[4])
P	20	**Bernardin Sij.**	20	Bl. Kolumba iz Rieti (1501).
U	21	Feliks m., (Srećko)	21	
S	22	Helena, Julija	22	
Č	23	Deziderije (Kvatre)	23	
P	24	Ivana djevica	24	Prijenos tijela sv. Dominika.
S	25	Urban p. m.	25	
N	26	**5. po Uskrsu** Filip Neri	26	**Zadnja nedjelja mjeseca**[6])
P	27	Beda, Ivan	27	
U	28	Augustin b.,	28	Bl. Marija Bartolomeja Djev. (1577).
S	29	Magdalena	29	Bl. Vilim i drugovi. Mučenici (1242).
Č	30	Spasovo, Ferdinand	30	Spasovo. Bl. Andrija Franki. Isp. (1401).
P	31	Marija Pomoć. kršćana	31	

[1]) Dva potpuna oprosta za članove Bratovštine presv. Kurnice: a) ako pohode crkvu Bratovštine i ako prisustvuju ophodu i pohode oltar Bratovštine. Takodjer potpuni oprost za Treći Red i za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

[2]) Potpuni oprost za Treći Red i za sve vjernike ako pohode dominikansku crkvu.

[3]) Potpuni oprost za članove Bratovštine Imena Isusova.

[4]) Potpuni oprost za članove Žive Krunice.

[6]) Potpuni oprost za sve vjernike, ako redovito mole u društvu s drugim triput sedmično po jedan dio presv. Krunice.

GOSPINA KRUNICA

GOD. XIX. ZAGREB, SVIBANJ 1935. BROJ 5

Mjesec Majke

Sveto je majčino ime! U to ime kao da se je slila slatkoća svih drugih imena. Ono samo za sebe jest pjesma najzvučnija, radost najdublja, bogatstvo najdragocjenije . . .

A kako da i ne bude tako? Ta majka je iza Boga djetetu sve. Sa tijelom, koje je ona djetetu od svoga vlastitog darovala, poklonila

KRALJICA SVIBNJA
(Beuronska umjetnost)

mu je ujedno svu ljubav svoju, sve skrbi svoje, sve žrtve svoje, sve suze svoje . . . A njenom srcu gori ljubav i onda, kad se je posvuda već ugasila, a njene usne blagoslivlju i praštaju, dok drugi proklinju i mrze. Pa i onda, kad se čini da spasa djetetu više nema ,ona zna, da ga ima. Ona će i tada djetetu svome spasenje naći, postići, izmoliti.

Takva je dakle naša zemaljska, tjelesna, naravna majka!

No osim ove imamo još jednu majku. Nebesku, duhovnu, nadnaravnu! I kao što je nebesko, duhovno, nadnaravno, nad zemaljskim, tjelesnim i naravnim, tako je i ova majka nad onom! Neizmjerno ljepša, neizmjerno slađa, neizmjerno bolja...

Ti si to, o Marijo!

Zato i poklanjamo mi Tebi što najljepše u prirodi imamo. Na Tebe se odnose one riječi iz Pjesme nad pjesmama: »Ustani, žuri se, prijateljice moja, golubice moja, krasna moja, jer već je zima prošla, kiša otišla i otstupila. Cvijeće se je ukazalo u zemlji našoj«.

Svibanj je to, o Marijo! A on je već tu!

Neka je zato on tvoj! Dokaz ljubavi i zahvalnosti naše! Svjedok vjernosti naše i pouzdanja u Tebe, koja si »uzrok radosti naše«!

Zelenilo naših livada, boje naših perivoja neka su sag pod nogama Tvojim! Mirisi našeg cvijeća nošeni proljetnim lahorima nek budu ugodan kad pred licem Tvojim! A cvrkut ptica, praćen žuborom potoka, nek bude pjesma pred Tobom, o Marijo!

Znamo, malo je sve to što ti nuđamo; siromašno sve što ti poklanjamo. Priznajemo, Ti si dostojna neizmjerno dragocjenijih darova, bogatijih poklona. Ti si u ostalom Kraljica neba i zemlje. Jer »mjesec je pod tvojim nogama, a oko glave tvoje vijenac od dvanaest zvijezda«. Još više! Anđeli su služitelji tvoji, kerubini i serafini dvorjanici tvoji. Ti napokon sjediš o desnu Sinu svome, Kralju vjekova, Bogu samome... Pa što da ti mi onda poklonimo, i što bi Tebi svi mogući naši darovi?...

Ali znamo i to, da Ti te naše svibanjske darove ne ćeš mjeriti prema njihovoj vrijednosti u odnosu na Tebe, nego prema odanosti i ljubavi, kojom ti ih mi poklanjamo. To je ujedno ono, što nama daje snage i srčanosti da k Tebi uopće i pristupimo. Primi zato Majko, ovaj i ovakav naš svibanj, jer je u njemu sva duša naša, cijelo srce naše!

— — — — — — — — — — — — — — — —

Ipak postoje još neki darovi, koji su Tebi, o Marijo, puno miliji nego sav ukras ovog ubavog mjeseca, nego sve cvijeće ovih proljetnih dana. Cvijeće je to u našim dušama. Cvijeće koje je potpuno u našoj vlasti i koje ne će spržiti i ljetna sparina ni rasuti jesenski vjetar ni ofuriti zimska studen. Cvijeće naših kreposti! Jest, i poniznost je cvijet, i blagodarnost je cvijet, i blagost je cvijet, i ljubav je cvijet. To je ono cvijeće koje Ti mnogo više voliš, jer ono nigda ne vene. Cvate za vječnost...

Trudit ćemo se dakle da i od toga cvijeća pletemo vijence u ovom Tvom mjesecu, pak da i ono Tebi miriše...

Tebi, Djevice!

U Tvome mjesecu, Majko! L.

Prvi susret

Dijete je plakalo.

— Nježno djetešce, zašto plačeš?...

Dušu mu je zaokupljala bol. Ono je izgubilo majčicu koju je tako ljubilo. Ostalo je bez majčine nježnosti i ljubavi.

Majka ga je nosila na rukama, često ga ljubila i suzama zalijevala, kao da je znala da će i ono biti kao ona nježno, osjetljivo i mekano, često povrijeđeno mrzloćom ljudskih srdaca.

Maćuha je došla, ali ljubomornost ostale braće ju je prisilila, da mu uskrati ljubav i brigu, koja bi nadvisivala onu prema ostalima.

Otac ga je ljubio. Da, on ga je žarko ljubio, ali za svaki blagi, topli pogled, za svaki put kad bi ga nježno pogladio, trpio je otac ukor i plač starije sestre. Boležljivo i čuvstveno dijete je trpjelo. Svoj jastučić je natapalo suzama i u mašti tražilo nju, kraljicu zemlje... ljubav...

Kao da bi osjetilo i oćutilo dodir ruke ili usana njenih, ono bi se smirilo i usnulo.

Dijete je stalo na ulici i kad bi opazilo koju djevojku pomislilo bi da je to ona. Ali uvijek bi se prevarilo. Pobliže poznanstvo bi ih rastavilo, i dijete bi ostalo rastuženo, uvjerivši se da nije ni sjena one koju traži, želi i iščekuje.

Tako je susretalo jednu za drugom da se, poslije bližeg poznanstva, od nje otuđi s razočaranjem u duši.

*

Dijete se igralo u samostanskom vrtu. Bralo je ljubice, jaglace i zumbule, te pravilo vijenac na oltar Marijin. Bilo je radosno što ispunja želju srca: da obraduje nekoga. Njegovo lice je odavalo blaženstvo, a smiješak je titrao na usnama.

Stupilo je u dominikansku crkvu. Cvijeće pruži bratu laiku koji ga položi na Djevičin oltar. Brat klekne, a dijete se povede za njim. Molilo je Zdravomariju... Najednom prestane i zagleda se...

Promatralo je do nogu Djevice, pastiricu Bernardicu, te i ono sklopi ruke i upre pogled kao ona. Njegov se pogled susretne s blagim pogledom plavih Djevičinih očiju.

...I dijete kao da je osjetilo susret pogleda i dodir one ruke o kojoj je snivalo.

Smiješak zatitra na usnama, i ono se razblaži te prošapta: Majčice Marijo...

Zvonimir Malić.

Staza sreće — staza nesreće

(Svršetak)

Ratne godine bile su strašne za svakoga, a pogotovu za siromaha. A kako je moralo da bude za Mariju s osmero djece? Jednog dana ostane bez korice kruha. Djeca se savijaju od gladi plaču i pitaju: »Kruha, kruha majko«. A kruha nema! Gonjena tolikom bijedom pobjegne u obližnji grad S., da uprosi bilo čega. Svoj teški rad počet

će s molitvom. Uniđe u crkvu. Bila je sama. Kleknuvši iz dna duše vapijaše: »Isuse, pomozi me, spasi mene i moju dječicu od gladi i očite smrti! Ti si mi ih dao, ti ih uzdrži. Digao si mi muža; hvala ti! ali pošalji odnekud anđela tješitelja«. I gorko uzdahne, a suza joj kanu na klecalo. Za čas prestane da moli, duboko se zamisli, kad najednom je trže iz gorkih misli ruka mladog gospodina. »Ženo, reče joj, čuo sam tvoje uzdahe, tvoje molitve. Bog me je sam doveo sada

TJEŠITELJICA ŽALOSNIH
(Naslikao Tassaert — Paris, luksemburški muzej)

u crkvu. Jutros sam slušao sv. Misu, i sada htjedoh da se vratim kući. Učinio sam nekoliko koračaja, no neki tajanstveni glas šaptao mi: vrati se, uđi u crkvu. I što sam bolje išao, to jači kao da je bio glas. I vratio sam se. Razumio sam taj tajanstveni glas. Evo primi, ženo, ovu svotu novaca«. — Marija kao da nije znala gdje je. Činio joj se onaj mladi gospodin neko nadnaravno biće, koje je sam Bog poslao s neba. Od velikog ganuća mogla je reći jedino: »Hvala,

gospodine«. Gospodin pokazujući prama Svetohraništu reče: »Zahvali Isusu, a ne meni«.

Onaj isti mladi gospodin dođe sutradan u selo P. Kod župnika se raspitao za siromašnu udovicu, koju je upoznao jučer u crkvi. Kao skrbnik za siromašnu ratnu djecu, došao je sada, da joj negdje smjesti barem jedno dijete.

* * *

Od ovog časa pa do danas samo je sreća pratila obitelj pokojnog Stjepana Perića. Mladi gospodin smjestio je najstarijeg sina Grgu kod obitelji N. u Slavoniji. Čika Piro i Jula nijesu imali nikoga ni u daljnjem rodu. Od svog srca htjeli su da imaju samo jedno dijete. Pravedni Bog digo im je i ono jedino. Sada, pod starost, eto što su dočekali. Nemaju jadnici tko će im pružiti ni čašu hladne vode. Moraju da uzmu, i da im se ne će, tuđe čeljade.

Grgo je u novoj postojbini bio kao i doma: radišan, poslušan, bogobojazan. Ugodio je u svemu čika Peri i Juli. Volili su ga i pazili ko zjenicu oka. Grgo je proživio sretne dane kod Pere i Jule. Nekako odmah iza rata, kroz osam dana, ode Pero i Jula Bogu na istinu. U oporuci sve ostaviše Grgi. Tko sretniji do njega! Majku, braću i sestre pomagao je do sada, a od sada će još i više. Tako je i učinio. Sestre je najprije poudao, braću i majku pozove k sebi. Napokon se i on oženio s čestitom djevojkom iz svoje kršne Dalmacije.

Nije tomu dugo, da je i ona negda bijedna tužna i siromašna Marija zaklopila svoje oči. Dočekala je sretne svoje posljednje dane, još sretniju smrt, a kod Boga pravednoga sigurno zasluženu platu. A Bog je sigurno već odavna nagradio i njenog muža za junačko djelo ljubavi. Sinovi i kćeri sjećaju se svojih vrlih roditelja, mole na njihovom grobu za duše njihove. Tako će činiti i buduća njihova pokoljenja, kad budu čitali na njihovom nadgrobnom križu: Dičnim i vrlim roditeljima podigoše ovaj spomenik: osmero harne djece.

A na grobu čika Pere i Jule nitko se ne moli. S njihovim grobom sve je prestalo na ovom svijetu. A kako im je na drugome, to je u odluci milosrdnog, ali i pravednog Boga. Svakako, ne dati život težak je grijeh, a dignuti ga još teži. Pero i Jula bijahu krivci i jednog i drugog. Zato im je i bilo ovdje pusto ognjište, a što ih je onamo dopalo nije nama doista da sudimo, no svakako moramo imati uvijek na pameti onu narodnu poslovicu: »Tko zlo čini, nek se dobru ne nada«.

O. Lujo Matijaca

Krunica je najuspješnija molitva, da se u srcima raspali pobožnost prema Mariji.

Papa Pio IX.

Molitva Gospi

Gospe, ja sam jutros stavio pred Tvoju sliku
Tu malu kiticu cvijeća,
Najljepšeg što je bilo u vrtu.
Želio bih, blažena Djevice,
Da Te ono sjeća
Moje nježne ljubavi k Tebi.

Želio bih, da moje srce bude čisto
Ko rosa,
Da mi bude lijepo
Ko proljeće,
Da mi duša bude ko začarani leptir
Što uvijek oko Tebe lijeće.

Gospe, ja svaki dan kitim Tvoju sliku
Na našem kućnom oltariću,
Molim Te, primi i mene
Među Tvoju najdražu
Dječicu.

At

Sv. Monika, Majka sv. Augustina

(Blagdan 4. svibnja)

Svoje je djetinjstvo provela Monika radosno i bezbrižno u kući svojih dobrih roditelja u gradu Tagasti u Africi. Medjutim glavnu brigu oko odgoja svojih kćeri prepustiše roditelji vjernoj dvorkinji, koja je tu dužnost znala veoma vješto i ljubežljivo vršiti. Dapače upravo njoj treba zahvaliti što je znala oprezno bdjeti nad svojim gojenicama, te tako u početku zapriječiti sve, što je moglo jednom imati neželjene posljedice u njihovom životu. Tako nam je povijest ostavila zabilježeno, kako je upravo Monika u svome djetinjstvu, kolikogod inače bila nevina i bogobojazna, pokazivala nekoje loše naklonosti, kojima je odmah u početku trebalo stati na put. Moniku su naime roditelji redovno slali da donese iz konobe vina za kućnu potrebu. Međutim, iz neke dječje lakoumnosti i neupućenosti, ona se je bila počela privikavati da po malo i uživa vino. To istina još nije bilo u nekoj osobitoj količini, ali svakako moglo je da jednom ima i teže posljedice, ako se tomu ne bi bilo na vrijeme doskočilo. A tu je upravo pomogla jedna Monikina drugarica, koja doznavši za to, izrugujući joj se, prekori radi toga Moniku. Ova, osjetljiva kako je bila na sve što je nisko i nedostojno, odmah shvati opasnost, kojoj je polako išla ususret i odmah se ostavi zle navike. Međutim iza ove zgode pada također njezino krštenje koje je konačno upravljalo sve više njeno biće prema Bogu i Božjim stvarima.

Sreća u roditeljskoj kući nije za Moniku dugo potrajala. Već u osamnaestoj godini udade se za čovjeka plemenita po rođenju, ali naprasita i prevrtljiva po naravi, a usto poganina. Sad su bile stavljene u tešku kušnju njezine kreposti, napose ustrpljivost. No ona svojom blagošću i ustrajnošću uspješno je svladavala oporu narav svoga muža. Međutim ju Bog obdari s troje djece, te je i to doprinijelo da je muž prema njoj postajao sve snošljiviji, cijeneći polako i on sam njezine kreposti, iako je još uvijek daleko bio od toga da primi kršćanstvo.

Navigije i Perpetua, dvoje mlađe djece, zarana je slijedilo svoju majku te se dadoše krstiti. Ali prvorođenac Augustin premda je još kao dijete bio stupio medju katekumene kao da je namjerice bježao od kršćanstva. Usto, željan svjetskoga znanja, svim se žarom dade

na nauk, u jedinoj težnji da bude što slavniji i da u životu postigne što više uspjeha. To je bilo potpuno u skladu se željama njegovog oca, a nije se tomu protivila ni majka, koja je u svojoj duši nekako spontano osjećala da će on jednom to znanje okrenuti na svoje spasenje i na slavu Božju. No drugo je bilo što je ispunjalo gorkim bolom srce majke. Vidjela je ona kako njezin Augustin sve više tone u vrtlog zablude i sve dublje zapada u blato razvrata. Sva nagovaranja, sve molbe, sva odvraćanja kao da su bila zaludu. I sada započeše za Moniku duge godine, ispunjene jedino molitvama, uzdasima i suzama... Jedina jedna radosna sunčana zraka u ovim godinama bijaše obraćenje i krštenje muža Patricija, godinu dana prije smrti. Augustin je sada pogotovu postao središte svih njezinih želja. Svoje molitve, svoja dobra djela, pohode crkava, milostinje, sve je to sada pomnogostručila, imajući pri tom uvijek u pameti Augustina. Međutim Augustin išao je svojim putem... Dapače se zaplete u manihejsko krivovjerje već u svojoj sedamnaestoj godini. Ta činjenica

zadade najboljniju ranu srcu ucviljene majke. I kad je jednog dana sva u suzama došla jednom afričkom biskupu da od njega primi savjeta i utjehe i da ga ujedno zamoli nek se i on zauzme za obraćenje Augustina, taj biskup, koji je jednom i sam bio upleten u manihejsku zabludu, i koji je po vlastitom iskustvu znao kako tu malo mogu ljudska sredstva, ovako će tužnoj majci: »Srce tvoga sina nije još dovoljno pripravljeno, ali kucnuti će čas od Gospodina određen«. A kad je Monika i dalje tražila pomoći i savjeta dodade biskup još ovo: »Idi, čini što si i dosad činila; a nemoguće je da sin tolikih suza propadne.« Monika je ove riječi primila kao neki nebeski glas.

Kad je Augustinu bilo dvadesetiosam godina, odluči da ide u Rim na dalje nauke. Monika je nastojala da ga od toga odvrati iz straha, da taj rastanak od nje još više ne odgodi njegovo obraćenje. Međutim, kako je on ustrajao u svojoj osnovi, ona otide za njim do obale morske s nakanom da ga ili nagovori na povratak ili skupa s njim otputuje u Italiju. Augustin, kad nije mogao drukčije, napokon se posluži prevarom te reče majci, da ne misli putovati, a međutim u noći, dok se je ona molila u obližnjoj kapeli sv. Ciprijana, ukrca se na lađu i otputuje. Lako možemo zamisliti, kako je bilo Monici pri duši sutradan jutrom kad je, došavši ponovno k obali, vidjela da je lađa otputovala a s njom i njezin Augustin. Međutim, nedokučivi su sudovi Božji. Bog je sam htio da upravo to putovanje, za koje se je Monika bojala da će joj još više sina udaljiti od Boga, bude početak njegovog povratnog puta u kuću Očevu. Sam je sv. Augustin kasnije u svojim »Ispovijestima« ovako živo i snažno opisao taj slučaj: »Ja sam jednom laži prevario moju majku, dok je ona molila i prosila za mene. A što je ona molila, moj Bože! ako ne da se ja ne ukrcam? No kako je pogled tvoga milosrđa išao dalje od njezina, Ti si joj zanijekao ono, što je ona u taj čas prosila, da joj kasnije udijeliš ono, što te je uvijek prosila.«

Samo je neko vrijeme bio Augustin u Rimu, a onda otide u Milan da se tamo dalje naobrazuje. Uslijed razgovora što ih je tu imao sa svetim biskupom Ambrozijem, on uvidje neosnovanost manihejskog učenja, te ga se odreče, ali zato još uvijek nije bio primio kršćansku nauku. Međutim već ta činjenica bila je neobično odlučna. U to vrijeme došla je bila i Monika u Milan iz želje da djeluje što uspješnije na sinovljevo obraćenje, te kad je doznala za taj preokret kod sina bila je silno obradovana shvativši da će Gospodin uskoriti dan Augustinova krštenja. A taj dan je uskoro došao. Bilo je to upravo na Uskrs g. 387. Sreća Monikina bila je potpuna. Jer Bog joj je udijelio mnogo više nego je molila. Ona je sama tada govorila: »Sve moje želje sada su ispunjene. Nijesam željela da Bog produlji moje dane nego zato, da vidim kako si postao kršćanin i sin neba. On je učinio još više nego sam željela, jer te sada motrim sasma predana njegovoj službi, kako potpuno prezireš sva dobra, kojima si se mogao nadati u svijetu. Što bi me dalle moralo dalje ovdje zadržavati?«

Iza krštenja Augustin je želio da se povrati u svoju domovinu Afriku, da tu ostatak svojih dana utroši u radu za Krista i za duše. Skupa s majkom i s nekojim prijateljima dođe do rimske luke Ostije,

da se odatle preveze u Afriku, u Kartagu. No Monika tu se razbolje. Bolest je bivala sve teža, i konac je bio blizu. Uz umiruću majku bio je i sin Navigije, koji je napose želio da majka dođe živa do Afrike da je uzmognu u rođenoj zemlji sahraniti. No Monika će blago svima: »Ne brinite se ništa radi moga tijela. Jedino što vas molim jest, da se mene sjetite pred oltarom Gospodnjim, gdjegod bili.« Podnijevši ustrpljivo svoju posljednju bolest preminu blago u Gospodinu. Bilo je god. 387. u mjesecu novembru. Augustin je pri majčinoj smrti utaman nastojao da zadrži suze. One su tekle obilno, nezaustavno . . . O kako da mu i ne teku, kad ih je ona toliko prolila za njega i za njegovo obraćenje. Jer on je sada kršćanin, a obraćenje su mu postigle upravo suze i molitve majke.

Monika i Augustin! Majka i sin! Jedinstveni su oni primjer ispravno shvaćene izmjenične ljubavi ali ujedno i pouzdanja u Boga koji je doista dopustio i lutanje i stradanje, ali koji je nagradio pouzdanje! *L. S.*

IZ CIKLUSA »BIJELE STAZE«

9. KOMPLETORIUM

(Povečernjica)

Gore se u noćnom zagrljaju ljube,
Ko sklopljene ruke strše vršci šuma,
Na srebrnim mjesec tipkama je mora
Uzeo da svira čas Kompletoriuma.

Poljsko cvijeće nježne otvorivši čaške
Himnu sklada Bogu tajnim svojim glasom.
Zbor ga prati jaki borova i jela
I duboke gore ponajdubljim basom.

Ljudi u vis dižu izmorene ruke,
Od uzdaha svojih simfonije slažu,
Mole da bi Gospod čuvao ih noćas
I stavio svuda anđele na stražu.

A kad je ponesen raskošjem tonova
Kompletorij došo do svršetka svoga,
Oblaci su svijetli ovili sva stabla:
Blizinu je zemlja osjetila Boga.

Sve tiše, sve lakše . . . Zgasiše se svijetla.
Postludij je mirno mjesec zaigrao,
Usnuli su ljudi u poljupcu neba,
Gospod je sred šutnje Svoj blagoslov dao.

10. BLAGOSLOV POLJA

Jutros mnoštvo kleči pokraj uskog puta,
Sunčane bi zrake htjele da ga snime,
A svećenik Božji blagoslivlja smjerno
Nedogledna polja u Gospodnje ime.

Svaki od tih ljudi orošenih zjena
Odgovara na sve župnikove prošnje,
U viziji tajnoj gleda jedro klasje
I stabala svojih plodne, bujne krošnje.

Razišlo se mnoštvo puno vedre nade...
Zadrhtaše grudi izoranoj njivi:
Sa šutljivog svoda spustio se Gospod,
Da probudi zemlju i sjene oživi.

S knjigom je u ruci naokolo prošo
I popiso žulje, râne, kaplje znoja,
Vidio je kako svakoj je na brazdi
Zazvano Mu Ime, dana hvala koja.

I Gospod je zato odredio jutros,
Da usjevi budu mnogostruko veći,
Jer On hoće da se riječ Njegova vrši:
»Tko sije u suzi, on žanje u sreći«.

Fra Rajmund Kupareo

Napoleon I. i katekizam

Nazad sedamdesetak godina nadbiskup iz B. liječio se je u kupkama u Aix-les-Bains u Savoji. Jednoga dana pozovu ga k nekoj bolesnici, kćeri generala koji se je proslavio u ratu za vrijeme Prvog Kraljevstva. U razgovoru nadbiskup, slušajući kako bolesnica krasno i nježno govori o vjeri, nije mogao da se uzdrži od suza. Začuđen zapita je, tko ju je tako lijepo poučio u vjeri.

— Prečasni — odgovori gospođa — svoje znanje o vjeri dugujem caru Napoleonu. Ja sam s mojom obitelji živjela na otoku sv. Jelene. Nekoga dana (imala sam tada deset godina) reče mi car: »Drago dijete, ti si lijepa, a do koju godinu bit ćeš još ljepša. Ali izvanjska ljepota izložit će te mnogim pogiblima svjetskim. Kako bi se mogla odhrvati, ako ne bi bila oboružana vjerom! Otac ti ne vjeruje ništa, a majka još manje. Ja ću preuzeti posao, koji bi oni morali učiniti. Dođi sutra, da ti zadadem prvu lekciju«.

— I kroz čitave dvije slijedeće godine ja sam išla na katekizam u cara više puta sedmično. On bi mi dao da čitam jedno poglavlje, a zatim mi ga je tumačio. Kad sam imala dvanaest godina, reče mi: »Sada si, dijete moje, dovoljno poučena. Treba ozbiljno misliti na prvu sv. Pričest. Dat ću pozvati iz Francuske jednog svećenika, koji će tebe pripraviti na ovaj veliki čin, a mene... na smrt!« I car je učinio, kako je rekao.

Mladi zločinac

Za trideset-godišnjeg rata napadoše Švedi neko selo u noćno doba. Grozno ga poharaše, stanovnike poubijaše, a napokon i čitavo selo zapališe. Drugi dan stajao je na garištu mladić i zlobno se posmijevao:

— Živjeli! — klikne, — junački ste se ponijeli Švedi! Tisuću Vam puta hvala s moje strane! Vi ste me spasili!

— Podli zločinče! — odazove se taj čas iza njega starački glas. Bio je starac, koji se je sakrio pred okrutnim neprijateljem. — Tako si dakle iskvaren i zloban, da se tješiš s ove nesreće i tuge tvojeg bližnjega!

— Zar da se ne radujem nad nesrećom mojih najvećih neprijatelja? — odgovori zlobno i oholo mladić. — Zato što sam neznatnu krađu počinio, starog škrtca nožem probo i tako maknuo sa zemlje, koje nije bio dostojan, sapeše me u verige, ta bogomoljna stoka, i naumiše me i objesiti. Junački Švedi poremetiše im račune, jer svi sucima i svjedocima odrubiše glave. Ja pak u tom metežu umakoh kao krilata ptica i ne bojim se više nikoga, jer svi pocrkaše! — Ovako govoraše zadovoljan mladi zločinac.

— Odakle misliš, — reče starac, — da su svi tvoji neprijatelji sa ovog svijeta nestali? Silno se varaš, jer tvoj najstrašniji i najveći neprijatelj, koji te ne će nigda s oka pustiti, iz ruku kojega te ne obrani čitava vojska Šveda, još živi! On će te svojom rukom baciti u zatvor sto puta tamniji i to na vječnost!

— Tko je taj moj veliki protivnik i gdje se nalazi? — upita mladić. — Valjda ti, grbavi starče?

— Ne, od mene se nemaš bojati! Ali strepi pred onim, koji je ondje gore! On će ti ostati vječni neprijatelj, ako se skrušeno ne pokaješ za svoja zla djela. Kao nekada krv Abela, tako i krv onoga, koga si ubio viče prema vječnom sucu. Kao prvog ubojicu Kaina, tako će i tebe slijediti zla savjest — a kad se budeš najmanje nadao, stići će te osveta! Sudac će samo migom, a silni oružnik u slici smrti će te uhvatiti i dovesti pred prijestolje Božje, da ti sudi. Evo, da li bi se ti bacio u ovo garište vezanih ruku i nogu, da ispaštaš svoj zločin? Gle, dakle! Tvoj vječni neprijatelj za tebe i za tebi slične, ražario je vatru, koja će toliko trajati, koliko i onaj, koji ju je zapalio, to jest do vijeka. Vječno, bez nade u smilovanje, držat će te u toj strašnoj vatri. Đavli bit će tvoji drugovi. Zar još misliš, da se ne moraš bojati nijednog neprijatelja i teške tamnice? Drhći dakle pred onim, koji će vijekom ostati tvoj neprijatelj, čija te kazna ne će mimoići, ako ga za vremena ne zamoliš za oprost!

Tako mu je govorio pobožni starac, a ubojica, prije tako veseo, problijedi i sav se strese na misao o svom vječnom neprijatelju, Bogu. Ostavio je starca sa šutnjom i zamišljeno se udaljio.

Kasnije doznao je starac, na veliku svoju radost, da se je zločinac sam predao u ruke pravde — te se najvećom skrušenošću ispovjedio i pretrpio vremenitu kaznu, da izbjegne vječnu.

Strašna je dakle, ali i spasonosna pomisao na vječnog Boga; jer Bog će vijekom ostati neprijateljem svim nepopravljivim grešnicima. Za njih je pripravio vječni oganj, gdje je plač i škripanje zubi.

Krunica je čuva

U nekoj župi bile su misije. Sve su ispovijedaonice bile opsjedane od pokornika, i trebalo je dugo čekati, dok je na nekoga došao red za ispovijed.

Jedne večeri, poslije nego je dugo čekala moleći svoju Krunicu, posljednja pristupi k ispovijedaonici neka djevojčica od dvanaest godina, dražesna i čedna u čitavoj svojoj pojavi.

Iza ispovijedi, a već je bila tamna noć, misionar je u brizi zapita:

— Je li ti daleko do kuće?

Više od četiri kilometra, oče.

— Više od četiri kilometra?! A nije li te strah sama se sada kući povratiti? Već je veoma kasno!

— Oh, oče — odgovori djevojčica s nekim slatkim posmijehom na usnama — zar nemam kod sebe krunicu?

Misionar nije znao što bi više odgovorio, motreći taj savršeni mir, kod jednog još djeteta, koje se nije ni u noći bojalo, jedino zato što je kod sebe imalo tako moćno oružje, Marijinu krunicu.

PO KATOLIČKOM SVIJETU

Sastanak pretstavnika Katoličke Akcije u Zagrebu. Na Josipovo, kako je već prije bilo po duhovnoj vlasti određeno u nadbiskupskom dvoru u Zagrebu održan je sastanak svih predstavnika raznih tipova i organizacija uže i proširene Kat. akcije u zagrebačkoj nadbiskupiji. Preuzv. nadbiskup-koadjutor dr. Stepinac održao je ovom prilikom govor, u kojem je ocrtao smjernice rada kroz ovu godinu. Rad će se poglavito kretati u ovom trojakom smjeru: u širenju Bratovštine krščanskog nauka, zatim u karitativnom djelovanju te konačno u promicanju katoličke štampe. Međutim i dalje postoje ravnopravne postojeće već organizacije, a vrhovno vodstvo cijele Kat. Akcije u nadbiskupiji preuzv. nadbiskup-koadjutor pridržao je samome sebi, uzevši kao svoje pomagače preč. Pavla Jesiha i prof. Oršanića. Time je dan poticaj na novi rad u pojačanom oduševljenju za svetu stvar.

Umro najstariji biskup. Početkom ove godine umro je u svojoj 95. godini nadbiskup Redvud u Novoj Zelandiji. Da je bio posvećen za biskupa ima već 61 godina, a proteklo je 48 godina što je nadbiskup. Značajno je i to, da, kao što je danas zagrebački nadbiskup-koadjutor dr. Stepinac najmlađi nadbiskup u cijelom svijetu, tako je i pokojni Redvud u svoje vrijeme bio najmlađi biskup. Spomenut ćemo i to da je nadbiskup Redvud 21 put dolazio iz daleke Nove Zelandije u pohode Svetom Ocu, i to još onda, kad je crkvom vladao Pio IX. Zatim je dolazio Lavu XIII., Piju X, Benediktu XV. i sadašnjem papi Piju XI. Život mu je zaista bio dug, ali i plodan dobrim djelima.

Slavni avijatičar stupio u katoličku Crkvu. Čuveni engleski avijatičar Lord Sempil stupio je u katoličku Crkvu. On je prije svoga obraćenja pokazivao interes za Crkvu, što se je moglo naročito opaziti prigodom posvete nove benediktinske opatije u Buchfastu kao također prigodom polaganja temeljnog kamena za katoličku katedralu u Liverpoolu. Ovaj je avijatičar postao daleko poznat i radi toga što je on organizirao japansku i grčku avijatiku. I opet jedan novi dokaz, kako katolička Crkva vuče k sebi ljude najraznolikijeg zanimanja!

Prvi opći euharistijski kongres za Čehoslovačku. U isto vrijeme kada se bude održavao kongres za našu državu u Ljubljani obdržavat će se također opći euharistijski kongres za cijelu Čehoslovačku. To će dakle biti od 27. do 30. lipnja ove godine. Kako posvuda euharistijski kongresi imaju za posljedicu produbljenje i obnovu vjerskog života, tako postoji pouzdana nada, da će to uslijediti i u Čehoslovačkoj te da će se to moći i u javnom životu utvrditi, naročito zato što je ovo prvi kongres te vrsti u ovoj državi.

Svećenički podmladak u Češkoj. Dugo se je i u Češkoj opažao manjak mladih bogoslova. Međutim danas su se već prilike promijenile. Kroz zadnjih 10 godina broj klerika popeo se je sa 430 na 2000! Samo u inozemstvu imaju Česi 320 svojih bogoslova. Moramo se veseliti, što i u toj zemlji, negda toliko čuvenoj po liberalizmu, katolički život pokazuje tako utješne znakove obnavljanja i napredovanja.

Ubijen isusovački misionar. Nedavno je stigla vijest da je od jedne komunističke bande ubijen u vikarijatu Anking u Aziji isusovac o. Dositej Lopez, koji je bio član španjolske provincije Leon. Bilo mu je 35 godina, a otišao je u Kinu god. 1932. gdje je radio kao misionar sve do svoje smrti. Nadajmo se da će na žrtvama i gubicima, koje je imala katolička crkva i koje još uvijek ima u borbi sa zabludom i nasiljem niknuti plodovi posvećenog i pojačanog kršćanskog života među poganskim narodima.

Proslava Svete Godine u Rimu u filmu. Kako je poznato svi glavni obredi prigodom proslave Svete Godine u Vječnom gradu bili su filmski snimani. Razne filmske tvrtke, naročito u Americi, zanimale su se za taj film želeći da on bude što prije predan javnosti. Međutim sam Sveti Otac odredio je da se prikazivanje tog filma nema davati u bilo kojim javnim kinima, nego samo u katoličkim dvoranama koje stoje pod nadzorom crkvenih vlasti, zatim u sjemeništima, redovničkim zajednicama i u obdaništima, koja su pod crkvenim ili redovničkim vodstvom.

Majka i pet kćeri stupile u samostan. U samostan sestara sv. Vinka u Emitsburgu stupila je udovica Marija Fey. U tom Redu je već od prije pet njezinih kćeri, a osim toga su joj dva sina svećenika. Među tolikim drugim primjerima, i ovo je jedan tako očit, kako dobar uzgoj i primjer neodoljivo djeluju na okolinu.

Dar Svetog Oca kćerci francuskog ministra Lavala. Početkom siječnja bio je u Rimu francuski ministar vanjskih djela Laval, te je tom prilikom posjetio službeno i Papu Pija XI. Taj je posjet u toliko značajan što već dugi niz godina ni jedan francuski ministar nije bio službeno u Vatikanu. Sa ministrom Lavalom bila je u pratnji i njegova kćerka, kojoj je Sveti Otac tom prilikom poklonio krunicu. Zar ne bismo i mi mogli, po primjeru Svetog Oca, mjesto kojekakvih drugih darova, pokloniti našim prijateljima i znancima krunicu?

Broj katolika u Japanu. Od god. 1933. do 1934., dakle kroz samu jednu godinu broj katolika u Japanu popeo se je od 100 tisuća na 193 tisuće. Samih obraćenika je bilo 1690. Što je napose važno jest to, da mnogi od obraćenika pripadaju kulturnim krugovima i da se obraćaju poslije dugog traženja i proučavanja.

Sud socijalističkog zastupnika o kršćanstvu. Udruženje za obranu redovnika bivših ratnika u Francuskoj održalo je u Parizu sastanak, na kojem je uzeo riječ i socijalistički zastupnik Mastanel, koji je među ostalim rekao i ovo: »Ostajem socijalist, u koliko mi socijalizam izgleda sinonim bratstva među ljudima. Ali želim, da me ideja kršćanstva sve više oduševi. Kada se naše stranke i naši programi raspadaju kao razbijeno staklo, zar treba podvući, da Kristova nauka kip pres. Srca. Kip je visok 10 metara, a izradio ga je poznati španjolski kipar Fridrih Mares.

Spomenik franjevačkog misionara u Kaliforniji. O 150. godišnjici smrti franjevca Junipera Serra kalifornijska je vlada u San Francisku podigla spomenik tom poniznom sinu sv. Franje. Njemu je uostalom već od prije podignuto više spomenika po Americi, pak je bilo pravedno da mu se oduži i Kalifornija, gdje je on toliko djelovao i na duhovnoj i na materijalnoj kulturi i civilizaciji. Napose se je istakao kao apostol Indijanaca koji je pješice prošao te nedogledne predjele učeći Indijance vjeri kršćanskoj, a ujedno ih upućujući u razne druge materijalne poslove i vještine. On je tako vješto znao spojiti znanost i vjeru te je njegov rad ostavio duboke tragove, koji se sve do u naše dane očito opažaju.

Film o Svetoj Zemlji. Sve ljubitelje dobrog kina obradovat će vijest da je započeto snimanje velikog filma, u kojem će biti iznesene sve ljepote i znamenitosti Palestine, zatim događaji iz Staroga i Novoga Zavjeta te konačno sav današnji život u Palestini i to bilo kod kršćana, bilo kod Muhamedanaca i Židova. Pripravni su radovi započeli na sam Božić u Bazilici Kristova Porođenja u Betlehemu. Pripremanje filma poduzela je velika rimska filmska agencija »Lux Christiana« (Svjetlo kršćansko), u cilju da što više upozna ljude sa domovinom Kristovom.

Ruski slikar izlaže u Vatikanu. Kardinal Sincero otvorio je nedavno u Vatikanu na svečani način izložbu ruskog slikara profesora Brailovskoga. Slikar je u svojim slikama predstavio rusku vjersku slikarsku umjetnost. Ova je izložba znak i dokaz ljubavi, kojom Sveti Otac Pio XI ljubi Rusiju, i koju je ljubav on već i mnogim drugim prilikama pokazao.

Ilustrovani molitvenik u eskimskom jeziku. Msgr. Torquetil član Reda Oblata Bezgrešnog Začeća, inače apostolski vikar u Hudson Bay poklonio je Svetom Ocu ilustrovani molitvenik u eskimskom jeziku. Taj je poklon Piju XI prouzročio naročito veselje, a to ujedno dokazuje kako skupa sa širenjem vjere misionari rade na širenju prosvjete u dotičnom narodu. Tako je bilo i nama Hrvatima u osvitku našeg ulaženja u povijest kulturnih naroda, a tako će jednako biti s posljednjim narodom kojemu se bude nosila luč svetog Evanđelja.

Osnivanje katoličkog muzeja u Beču. Toliko se je kulturno blago nakupilo kroz stoljeća u biskupskom dvoru u Beču i u nekim 43 samostanima Austrije, da se je odlučilo, radi lakšeg i potpunijeg pregleda, sve to blago sakupiti u jednom posebnom muzeju, koji će otkriti još bolje što sve opća prosvjeta duguje crkvi, svećenstvu redovništvu. Taj će muzej biti postavljen u jednom starinskom kapucinskom samostanu. I još će netko reči da je vjera protivna prosvjeti!

KRUNIČARSKI ŽIVOT

KRUNIČARSKI SVIBANJ

Kad govorimo o kruničarskom svibnju ne mislimo time dakako umanjiti vrijednost i značenje, koje Krunica ima u drugim godišnjim mjesecima. Ta Krunica je molitva svakoga mjeseca, svake sedmice, svakog dana. Ona je to svakome vjerniku, pak naravno u nekom osobitom i pojačanom značenju treba da bude svakome Kruničaru. Jer to je zapravo njegov časoslov, molitva dakle svih dana i svih časova.

Međutim ipak postoje dva mjeseca u godini, kad svaki Kruničar treba da se još više priljubi uz Krunicu, uz tu svoju rekao bih službenu molitvu. Ta dva mjeseca, to su listopad i svibanj. Prvi dakako na prvome mjestu, ali ovaj drugi odmah za njim. Ta zar nije samo izvorno ime Krunice (Rosarium, rozarij, ružičnjak) u uskoj i bitnoj vezi s ružama? I kad su ruže ubavije, ljepše nego u svibnju? A Marija je ruža najubavija, najmirisnija, najljepša: »Ruža otajna!« Ruža nebeska!

Ako je dakle već dosad mnogome Kruničaru Krunica bila sedmična molitva, neka u ovom mjesecu bude dnevna, ako je dosad bila dnevna, neka u ovom mjesecu i više puta u danu njegove usne mole molitvu i njegova pamet razmatra otajstva presv. Krunice. Svaki put bar malo! Tek jedno otajstvo! Takvim ružama neka bude ukrašen naš duševni svibanj. One su Mariji najdraže, a nama najkorisnije.

Međutim ipak u ovom plemenitom natjecanju poklanjanja Mariji duhovnih ruža među svim drugim Kruničarima Mladi Kruničari treba da budu najrevniji. Jer svibanj je u prvom redu njihov mjesec. Najprije dakako Marijin, a onda odmah njihov. Njihova mlada dob jest proljeće njihovog života, pak ako to proljeće bude Božje i Marijino, i jesen će biti Božja. Božja i Marijina, ispunjena dobrim djelima, koja su oni nakupili na dugom putu svoga života. Ne će ih onda iznenaditi zima našeg života, smrt, jer će se oni na nju već pripraviti i ususret će joj ponijeti dobra djela svoja, kojima su se obogatili razmatrajući upravo u presv. Krunici život Isusov i Marijin i nastojeći da njihovom životu što bolje svoj upriliče.

Na molitvu dakle Kruničari, jer svibanj je na osobiti način mjesec ruža presv. Krunice!

MISIJE I ŠIRENJE PRESV. KRUNICE U NARODU

ERPENJA. Odlaskom našeg župnika veleč. Ivana Držaića naša je župa ostala bez župnika. Ostali smo ovce bez pastira. I mislili smo da ni sv. misija nećemo imati. Ali naš vrijedni i požrtvovni privremeni upravitelj župe veleč. Marcel Novak, župnik iz Tuhlja govorio nam: »Misije u Erpenji moraju biti«. I bile su od 3. do 9. ožujka. Mi smo se svim veseljem i odazvali. Narod je i jutrom i večerom hrlio na propovijedi i na svetu ispovijed uza svu studen i težinu puta. Naša župa broji 3.000 duša a sv. pričesti je bilo 2.100. To znači da se svatko pomirio s Bogom svojim.

Još su nam oci misionari o. Lujo Matijaca i o. Jordan Viculin ostavili najljepšu uspomenu: Bratovštinu svete Krunice. Mnoštvo ih se zapisalo te će se svugdje, osobito u našim kućama slaviti Majka Božja najmilijom molitvom presv. Krunicom.

ROZGA. Iz Erpenje isti oci misionari otišli su u Rozgu. Dočekani su bili s velikim slavljem. Sav narod dočekao ih je pred župnim stanom, te ih otpratio sa svojim župnikom v. Maksom Lazar u crkvu glazbom uz slavljenje zvona kroz slavoluk na kojemu su bile značajne reči: »Okrijepite duše naše«. I oni su ih okrijepili riječju Božjom i svetim Sakramentima ispovijedi i Kruhom Anđeoskim. Neznamo ko se nije okrijepio osim nekoliko staraca, koji nijesu mogli doći. Okrijepili su duše naše najsnažnijom molitvom sv. Krunice, jer su ostavili nama i potomstvu najbolji zalog spasenja: Po Mariji k Isusu.

U zahvalu za tolika dobročinstva sav je narod na 17. ožujka pozdravio veleč. Oce sa glazbom pri odlasku u Zagreb. Hvala im i od Boga plata!

O ZLATNOJ KRUNICI MAJCI BOŽJOJ BISTRIČKOJ

Sabirna akcija za Zlatnu Krunicu, koju će prigodom hodočašća u Bistricu pokloniti Majci Božjoj Bistričkoj naša kruničarska društva, lijepo napreduje tako, da će po svim izgledima biti osigurana njena izradba, koja će se povjeriti uglednoj zagrebačkoj draguljarskoj trgovini Vasić. Ova će vijest obradovati sve štovatelje Marijine, naročito one, koji će svojim doprinosima omogućiti ovaj lijepi pothvat. Međutim sabirna akcija nastavit će se dalje prvo zato, da Zlatna Krunica bude posve osigurana i da bude što ljepše izrađena, a drugo zato da se preostalim suviškom unišlih doprinosa promakne akcija za gradnju Marijina kruničarskog svetišta u Maksimiru.

Pripominjemo, da će nekoliko dana prije odlaska našeg zagrebačkog hodočašća u Mariju Bistricu Zlatna Krunica biti javno izložena u izlogu gore spomenute zagreb. draguljarske trgovine u Ilici. Od strane začetnika ove akcije zamišlja se što svečaniji plan proslave, koji će se sporazumno utvrditi i naknadno objaviti.

NAŠI DOPISI

Ogulin — Priredba Mladih Kruničara. Dne 24. ožujka priredilo je društvo Mladih Kruničara svoju prvu i vrlo uspjelu zabavu. Vodstvo društva potaknuto očinskim i pobudnim riječima svog, sada blagopokojnog biskupa Dra Ivana Starčevića, odlučilo je ne sustati od prvotnog oduševljenja, stoga eto odlučilo dati jednu priredbu, koja će kod članova obnoviti staro oduševljenje a kod drugih oživjeti ljubav prema presv. Majci Kraljici svete Krunice. Cilj nam je bio jasan i na njeg smo se spremali marljivim pripremanjem a nadasve molitvom za što veći uspjeh. Možemo reći svim čitateljima »Gospine Krunice« da onaj neočekivani uspjeh možemo zahvaliti Majci Božjoj. Mi se i sada čudimo, pa eto zahvaljujemo Njoj još jednom i poručujemo svim štovateljima Majke Božje Kraljice svete Krunice, da je molitva svete Krunice zaista vrelo i pomoći i vrelo dubokih vjerskih istina i jedno savremeno sredstvo proti modernim zabludama. Molitva je onaj moćni zahvat u izvršenju Božjih vječnih odredaba. Jedan snažan naprijed na ostvarenju istih. Svijet je pošao slabim putem, ali on će poći boljim, ako mi hoćemo naime, ako mi hoćemo moliti. Samo malo molitve daje svijetu već jedan snažan naprijed.

Naše društvo okupilo je oko sebe djecu i mladež iz osnovne škole, gimnazije i stručne škole. Zaista nema ljepšega nego kada oni mali prstići prebiru sitna zrnca krunice. U školi pod satom vjeronauka učili su Krunicu. Ah lijepe li slike. Svakakvih krunica! velikih, malih, u različitim bojama, sa križićem i bez njega, a i zrnca tu i tamo nema. Jedni omotali oko ruke, drugi puste visjeti, treći objese na uho i tako čekaju da se počne učiti krunicu.

Ogulinski kruničari u igrokazu „Kapelica u šumi"

Konačno je došao onaj dan kad će se izaći i pred ljude sa (našim) programom.

Ujutro 24. III. sakupilo se društvo oko oltara da prisustvuje velikoj žrtvi, kojoj duhom često prisustvuje molenjem žalosne Krunice. Društvo se pričestilo. Bio je lijep broj. Vlč. upravitelj održao je na koncu pobudni govor. Članovi se razišli, da poslije podne u 4 sata izađemo na ulicu sa svojom priredbom.

Najprije proslov. Spasimo djecu, to je poziv današnjeg vremena. Spasit ćemo ih preko Marije. Slijedi deklamacija srdačno oddeklamirana od jednog mladog Kruničara. Zatim kruničarska himna, pjevaju djeca — melodija dostojanstvena, izvedena dinamički dotjerano, sa puno poleta. »O Kruničaru u boj, al krvav ne, već svet!« I mladi život svoj za pali žrtvuj svijet! Konačno slijedi posljednja točka igrokaz »Kapelica u šumi« u 5 činova i predigrom. Sadržajno lijep. Scenerija prilično naporna. Sve se odvija tako u redu, da publika uživa. Režiserija odlična. Moralan uspjeh iznad očekivanja.. Majci Božjoj imamo zahvaliti na odličnoj izvedbi i moralnom uspjehu. Dok ovo pišemo za naše čitatelje, hoteći ih obodriti, izrazuju se mnogi da se čitavu priredbu ponovi. Društvo će (to) nastojati udovoljiti svom poštovanom građanstvu. Na kraju neka je hvala režiserkama, koje su tako agilne, da bi bila sreća kad bi imali vieš takvih ljudi. Bog nek im plati.

Mir Božji!

Krašić — Rad Društva presv. Krunice. Naše »Društvo presv. Krunice«, osnovano je u Krašiću godine 1933., nastojanjem domaćeg župnika velečasnog g. Pavla Srketića. Od tog vremena nastavlja se rad društva na zamjernoj visini, tako, da danas ono broji 130 članica, koje redovito prisustvuju redovitim sastancima pod vodstvom domaćeg župnika. Isto tako pristupaju sve članice svake prve subote i nedjelje sv. pričesti. Sakupljajući marljivo priloge uz pripomoć ostalih katoličkih društava, nabavile smo barjak, koji imade s jedne strane sliku presv. Trojstva, a s druge strane Kraljice presv. Krunice, kao i kip sv. Terezije od Djeteta Isusa. Blagoslov obojega izvršio je veleč. g. župnik iz Draganića, dekan, 21. listopada 1934. god. Primanje je izvršio sam domaći župnik veleč. gospodin Pavao Srketić, čijoj agilnosti naše, kao i ostala katolička društva zahvaljuje svoj opstanak i napredak uz općenitu želju, da ga Svevišnji, što dulje zadrži u našoj sredini na opće dobro svију župljana.

Draga. Od 26. do 31. listopada prošle godine održali su u Dragi kraj Sušaka gg. misionari oo. Jordan Viculin i Luja Matiaca iznad svakog očekivanja vrlo uspjele misije.

Tom je prigodom osnovana u Dragi »Omladinska sekcija (bratovština) Ž. K.«, koja je kruna uspjeha tih sv. misija.

Jedino radom tog društva, koje lijepo i s osobitom brigom vodi upravitelj vlč. g. V. Potočnjak moći će ono zasijano sjeme oo misionara za vrijeme sv. misija urediti dobrim plodom. Blagosusretljivošću našeg upravitelja dobili smo u župnom dvoru prostorije gdje smo počeli održavati sastanke, na kojima držimo predavanja, govore, deklamacije, recitacije itd. Ima nas preko 20 muških i ženskih članova. Sada moramo raditi svi zajedno dok ne pridobijemo još nekoliko članova. Imamo i nekoliko podupirajućih članova, a kanimo osnovati i pomladak.

Malo nas ima, ali svejedno se nadamo da ćemo moći marljivim i ustrajnim radom te pomoću našeg zaštitnika sv. Josipa i Majke Božje Kraljice sv. Krunice uspijeti postići svoj cilj.

Vodstvo društva čine: 1. upravitelj vlč. g. Vjenceslav Potočnjak, 2. pretsjednik Banko Viktor, đak, 3. potpretsjednik Perić Anica, kuć., 4. tajnik Perković Ante, đak, blagajnik Bonetić Kuzma, đak, koji se mnogo i veoma savjesno brine oko blagajne i napretka društva.

Na prvim sastancima govorio je o cilju društva te sretstvima kojima društvo postizava svoj cilj vlč. g. upravitelj, zatim je govorio pretsjednik i predočio članovima važnost katoličkih društava i vjere.

Detaljniji izvještaj sa slikom društva poslaćemo naknadno.

Mir Božji!

Tajnik: A. P.

Kruničari budite u svojoj okolini širitelji našeg glasnika »Gospine Krunice«!

Marijini bogoljubnici, budite apostoli Mariji najmilije molitve, presv. Krunice!

PRILOG:

Zrno do zrna pogača,
Kamen po kamen palača.

Nar. poslovica.

Nastoj da svaka ruka, koja pobožno prebire krunicu, daruje samo jedan dinar mjesečno, pak ćemo već slijedeće godine podići u bijelom Zagrebu velebni hram Majci Božjoj presv. Krunice.

DOPRINOSI ZA GRADNJU SVETIŠTA KRALJICE PRESV. KRUNICE U ZAGREBU

Din 100.—: Agić Emilija (sakupila), Gvozdenović, Lukanović Zorka.
Din 70.—: Nikolić Ema (sakupila).
Din 50.—: Dr. Stepinac Alojzije, Dr. Hren Dragutin.
Din 40.—: Radej.
Din 25.—: Švagel Emanuel, Opitz Ivo.
Din 20.—: Benić Mare.
Din 15.—: Štromar Ana.
Din 10.—: Buček Anka, Križić Franjo, Fröhlich Antuna, Kastner, Stošić, Tomek Ljubica, Pregel Andrija, braća Novaković, Klausberger Vera, Hangi Mila, Černelić Dragica, Bakrač Gizela, Radej Franjo, Masan Zora, Pellegeg Karolina.
Din 5.—: Salmić Josipa, Rožman Katica, Ratkajac Dragica, Čabrajec N..

Ulazimo evo u lijepi Marijin mjesec. Ako su i do sada Marijini bogoljubnici, nadasve molitelji njene presv. Krunice pokazivali toliko nastojanja, žara i žrtve u doprinošenju sredstava za podizanje njenog zavjetnog hrama u Zagrebu, to se nadamo da će se u ovom mjesecu doprinosi znatno povećati. Pa neka vlada kriza, pa neka pojedinci treba da se odreknu koje svoje ne prijeko potrebite navike, mi smo uvjereni da će sva Mariji odana djeca učiniti sve što bude u njihovoj moći, kako se ne samo milodari ne bi umanjili, nego kako bi se povećali, umnožili. A svaki Marijin bogoljubnik, svaki molitelj presv. Krunice neka bude u svojoj okolini širitelj, apostol ovog tako potrebitog djela. Svima neka bude neprestano pred duhovnim očima i na srcu vizija budućeg Marijinog hrama, koji će biti dokaz naše ljubavi i odanosti našoj majci, i to dokaz u toliko više što je rad u tomu cilju započet u ekonomski tako teškim vremenima. No Marija, koja zna da sve što činimo,, činimo jedino iz želje da se ona počasti i proslavi, pomoći će nam u tom poduzeću. U Marijinom dakle mjesecu s obnovljenim i pojačanim zanosom radimo za njezinu slavu i čast!

Dominikanski samostan i Odbor za gradnju.

AKCIJA ZA PROŠIRENJE CRKVE MATICE BRATOVŠTINE PRESV. ROZARIJA U SPLITU.

»Pobožno Društvo presv. Rozarije« u Splitu primilo je nadalje za uređenje crkve sv. Dominika u Splitu slijedeće milodare, što su poslali:

Po Din 500.—: N. N.; G. N., Obitelj Cvitanović da počasti uspomenu svoje kćeri, Din 400; Razni dobročinitelji preko A. C., Din 876; A Ugrinović za oltar sv. Križa, Din 200; Fr. Birčić ponovno poslao 130 Din; isti opet Din 100; ljekarna I. Bonacci, A. Tone, I. Perica, A. Seršić (sakupile od raznih), N. Haučević (u zahvalu Gospi za milost), M. Botteri sakupila ponovno Din 153; Sestre Cukrov sakupile Din 80; N. N. Din 60; A. Ugrinović Din 40; M. Kunjašić sakupila Din 50; A. Bujas Din 50; ista opet Din 50. — Po Din 20: D. N., V. Laneve, N. N., D. Levantin, S. Stjepanica, G. Balić. — Po Din 10: M. Nikolić (za oltar sv. Ane), J. Bilić (za oltar sv. Dominika), M. Bratanić, M. Raboteg, J. Čatipović, Obitelj Žuljević, M. Nikolić (za oltar sv. Ane), M. Žimić, V. Nigocvić, V. Fogl, J. Orešković, K. Mitrović, P. Baković, M. Nikolić (na čast sv. Tereziје), V. Dorić, N. Kovačić. — Za oltar sv. Ane po Din 50: L. Katalinić, N. N., M. Brajević. Po Din 10: M. Vidović, J. Vukić, K. Čukrov, Ad. Kosta. Nađeno u škrabici Din 2040. — Za Gospinu krunu: N. N. (M. O) 1 zlatni prsten i srebrnu kolajnu, N. N. (A. B.) 1 kom. zlatni od 10 kruna, 2 petkrunaša i 10 srebr. austr. kruna, D. Levantin sakupila od A. M. za svoje zdravlje: 12 srebrnih puceta, 2 velika srebrna puceta, 4 komada zlata.

Plemenitim dobročiniteljima iskrena hvala, a mila Gospa od Rozarija neka obilno odvrati i ovdje na zemlji i u nebu. Javljamo, da je otvorena i druga pobočna lađa. Rad je obustavljen ponovno. Crkva nije još žbukana (inkartana) ni obojadisana. Još imade mnogo posla, a sredstava nemamo. Zato opet kucamo na srca svih pobožnika prema miloj Majci Gospi od Rozarija, da vas pomognu, eda nastavimo svoj posao.

Svaki milodar pošaljite na »**Pobožno Društvo presv. Rozarija**«, Split, Dominikanski samostan, Hrvojeva 2.

KNJIŽEVNOST

Dr. Josip Srebrnić: Korizmena poslanica. — U ovogodišnjoj svojoj pastirskoj poslanici krčki biskup preuzv. Dr. Srebrnić govori o Euharistiji i o ulozi koju može da ima euharistijsko gibanje u vraćanju ljudstva kršćanskom vjerovanju i životu. To je tako važno i potrebito imati pri pameti, jer često idemo u potragu za za mnogim sredstvima, koja mogu da imaju samo neznatan uspjeh prema duhovnom plodu, koji možemo crpsti iz Euharistije. U poslanici je takodjer istaknuto značenje presv. Euharistije za razne dobi i staleže pak i to ovoj poslanici napose diže vrijednost.

Dr. Juraj Ščetinec: Socijalna organizacija fašizma. O socijalnim pitanjima i pojavama danas svatko hoće da govori i da bude mali stručnjak. Medjutim ta su pitanja mnogo zamršenija nego se obično misli. Zato moramo na osobiti način prihvatiti rad prof. Ščetinca, koj u zadnje vrijeme o tome stručno i govori i piše. U ovoj knjižici prikazan je fašizam u svojoj socijalnoj organizaciji. Pisac se je poslužio prvim i autentičnim vrelima u svome raspravljanju, te su svi podatci potpuno zajamčeni. U vrijeme tako živog socijalnog previranja toplo preporučamo ovu broušuru, koja se nabavlja uz cijenu od Din 11 s poštarinom kod pisca u Zagrebu, Malinova ul. 34.

TOPLO PREPORUČAMO
SLIJEDEĆA NAŠA IZDANJA
KOLEKCIJE »UZORI«

Štefa Jurkić:

BL. IMELDA LAMBERTINI

Neki osobiti dah duhovne neposrednosti i svježine diše iz ovog krasnog umjetničkog djela. Životopis će na dušak pročitati svatko, a napose će omladina u njemu naći nešto tako blisko i toplo.

Cijena s pošt. **Din 11.—.**

Sida Košutić:

SLUGA VJEČNE MUDROSTI

Ime bl. Henrika Suzona i njegova neobično istančana duhovna pojava poznati su i cijenjeni ne samo u katoličkom svijetu, već od svakoga tko ima shvaćanja za duboke radosti i boli čovjeka. Duša Henrikova dotakla je doista vrhunce umjetnosti i života.

Cijena s pošt. **Din 16.—.**

Štefa Jurkić:

SV. KATARINA SIJENSKA

Tko nije za nju čuo? Za tu veliku ženu, kršćanku, dominikanku? Sa svih tih strana prikazana je u ovom životopisu. To čitanje ujedno uvodi čovjeka u poznavanje jednog tako burnog odlomka crkovne povijesti.

Cijena s pošt. **Din 16.—.**

Narudžbe prima:

Dominikanska naklada »ISTINA«
Zagreb — Maksimir

Odgovorni urednik o. Sibe dr. Budrović, Zagreb, Kažotićev trg 4.
Tisak knjigotiskare Braća Kralj